

De Stichting Vrede voor Palestina ondersteunt projecten voor kansarme Palestijnse kinderen. Omdat de huidige generatie niet in staat blijkt om vrede te bewerkstelligen, heeft de Stichting de hoop op de jeugd gevestigd. Ze richt zich daarbij op steun aan (buitenschoolse) activiteiten die verbindend kunnen werken tussen volkeren: taal, muziek & cultuur en sport. Kinderen krijgen daardoor meer een gevoel van eigenwaarde en vrede in zichzelf. Hopelijk brengt dat vrede in het Palestijns-Israëliësch conflict dichterbij.

Stichting
**Vrede voor
Palestina**

Nieuwsbrief

September 2012

Land van de profeten, land van melk en honing

Vrijdag 12 juli, 21.05 uur. Ik ben op reis om mijn vader in het ziekenhuis van Hadassa, te Jeruzalem, te bezoeken. Een plicht van een zoon naar zijn ouders toe, welke goed is ingeprent in zijn opvoeding.

Ik zit in het vliegtuig en kijk om mij heen. Binnen enkele minuten zal deze mij mee de lucht in nemen naar het Heilige Land. 'Heilig' omdat het mijn geboorteplaats is, maar ook heilig voor de drie verschillende Abrahamitische geloven en het beloofde land voor sommigen, maar geroofd beschouwd door anderen.

In deze verscheidenheid van mensen van diverse origine, Israëliërs, Palestijnen, zakenmensen en zomertoeristen zitten we samen in dit 'schip', verenigd in ons lot en onze hoop om onze bestemming veilig te bereiken.

Als ik om me heen kijk, zie ik gewone mensen: families met kinderen, jongelui die zich verheugen op hun zonnige zomervakantie, ouderen, vrouwen met hoofddoeken, mannen met verschillende kleuren keppeltjes; ieder is er en drukt zijn identiteit uit op zijn eigen manier. Het is vreedzaam en mensen zijn aardig naar elkaar. Koosjer eten wordt uitgedeeld, en halal ontbreekt ook niet. Tevredenheid ten top. Iedereen mag er zijn.

Met deze gedachte duik ik het vliegtuig uit naar dat verscheurde land dat ligt tussen de Middellandse Zee en de rivier de Jordaan. Dat land, opgezaald met een zware geschiedenis van talloze volkeren en culturen en van de vele profeten die dachten dat dat land hen gekozen had om er te zijn.

Dat land, dat verscheurd is door ons, door vele van diezelfde mensen om mij heen in dit kleine vliegtuig. Waarom kan het hier in de lucht werken en wordt er daar op de grond zinloos gevochten! Die moed om samen in de lucht te zijn is maar een nutteloze overmoed om elkaar te willen onderdrukken en beheersen. Moeten we soms alle Israëliërs en alle Palestijnen een keer samen op reis de lucht in sturen om tot het besef te komen hoe kwetsbaar de mens is? Die overmoed op de grond, het duwen en trekken, elkaar treiteren, het leven onleefbaar maken, dat krijgt allemaal geen ruimte hier in de ruimte.

Als ik mijn vader bel in het ziekenhuis, krijg ik te horen dat de behandelende dokters Israëliërs en Palestijnen zijn. Samen, hand in hand, zijn ze bezig om hun patiënten beter te krijgen. Het kan in de lucht, het kan in het ziekenhuis, het kan in tijden van nood. Is de nood niet groot genoeg om een keer tot inkeer te komen en te beseffen dat samen verder gaan beter is voor iedereen? Onze prachtige erfenis, ons heilige land, ons beloofde land kan weer het land van de profeten worden, het land van melk en honing. Het kan. Wij kunnen het doen, alleen als we het samen doen.

Nabil Sahhar
Voorzitter

Laat ik me even voorstellen...

Ik heet Lien Willems en sinds kort ben ik medebestuurder geworden van de Stichting Vrede voor Palestina. Op deze manier hoop ik een kleine bijdrage te kunnen leveren aan het dichterbij brengen van vrede in deze beladen regio.

We wonen nog niet zo lang in Deventer, pas sinds september vorig jaar. Kort na onze verhuizing uit Roermond krijgen we van de gemeente als nieuwkomers een uitnodiging voor een nadere kennismaking op het stadhuis. Natuurlijk gaan we erop in. Op de dag zelf zijn we met zo'n 70 mensen, ook allemaal nieuw. We worden aan de deur van het stadhuis door de burgemeester welkom geheten. Binnen stellen de wethouders zich aan ons voor en vertellen over hun werkterrein. Er is een klankbeeld over Deventer, we kunnen het stadhuis bezichtigen, er is een goed verzorgde lunch. Tot slot krijgen we een rondleiding door de historische binnenstad van een ervaren en enthousiaste gids. We zijn vaker verhuisd, maar dit heb ik nooit eerder meegemaakt. We voelen ons welkom. Dat maakt integreren gemakkelijker, kan ik u zeggen.

Jarenlang heb ik mondiaal vormingswerk gedaan: aandacht vragen voor de wat toen nog Derde Wereld heette en daarbij niet uit het oog verliezen wat wij er hier in het rijke Westen mee te maken hebben. Het ging ons om gerechtigheid, om vrede. En ook toen al – ik spreek over 20, 30 jaar geleden – was er levensgroot het conflict Israël-Palestina, een van de bitterste conflicten van de laatste decennia.

Eind december 2009 was ik, op doorreis naar Amman, voor enkele dagen in Jeruzalem. Het contrast tussen de traditionele kerstsfeer en de sfeer in deze historische stad was ronduit beklemmend. In het oude stadsdeel op vele hoeken zwaar bewapende militairen, controles her en der, ultraorthodoxe Joden - herkenbaar aan hun kleding - die hun gezicht afwendden wanneer ze me zagen, me zo snel mogelijk voorbij liepen alsof ik lucht was, Palestijnse jongeren die rondhingen op straat. De taxichauffeur die ons enkele dagen later naar de dichtstbijzijnde grensovergang met Jordanië bracht wees ons op nederzettingen die

er recent bijgekomen waren, vaak boven op een berg, terwijl het onderin bar en onvruchtbaar is: hier en daar een schamel hutje, wat schapen, een ezel, een herder. Tegenstellingen alom.

Toen ik in mei 2010 de kans kreeg om mee te gaan met een 10-daagse reis in Israël en de Palestijnse gebieden georganiseerd door Kerk in Actie en Sabeel, heb ik die mogelijkheid meteen aangegrepen. Nu zou ik het conflict meer van binnenuit kunnen leren kennen.

En dat gebeurde...

We ontmoetten elke dag mensen, van Palestijnse en Joodse zijde, die vaak en vaak veel van het conflict te lijden hadden, maar die weigerden zich erbij neer te leggen 'dat het nou eenmaal zo is en dat het wel altijd zo zal blijven'. Ze werkten, op creatieve en nooit gewelddadige wijze, op vele niveaus aan een oplossing, aan vrede en gerechtigheid. En dat mensen het uit zouden kunnen houden, de moed niet zouden verliezen.

We hebben naderhand onze ervaringen en reflecties neergelegd in het boek Bidt Jeruzalem vrede toe (onder redactie van Riet Bons-Storm).

Tegen deze achtergrond ben ik blij dat de stichting Vrede voor Palestina mij gevraagd heeft mee te doen met hun werk. Ik wil graag mijn steentje bijdragen. De mensen die ik ontmoet heb in Israël en Palestina zijn het meer dan waard.

Lien Willems
Bestuurder

Website

U heeft vast gemerkt dat wij al geruime tijd niet op het wereldwijde web aanwezig zijn geweest. Dat gaat met ingang van 1 oktober veranderen. Met gepaste trots presenteren wij u dan onze nieuwe website.

Heel veel dank gaat uit naar de Gemeente Deventer, die voor dit project €1.170,00 aan subsidie ter beschikking heeft gesteld, zodat daarmee een deel van de kosten kan worden betaald.

Veel dank aan Anita van Kempen, die het design voor de website maakte, aan Thijs Dortmann, multimedia producer, die de website technisch gebouwd heeft, aan Lien Willems en Brenda Reinders, die zich maandenlang over passende teksten en goede foto's hebben gebogen.

Wij hopen op deze manier een grotere bekendheid te geven aan al wat onze Stichting Vrede voor Palestina beoogt.

Van harte nodigen wij u uit onze website te bezoeken:
www.stichtingvredevoorpalestina.nl

Beloofd is beloofd?!

Op zondagmiddag 10 juni jl. beleefden we met enkele bestuursleden, in het Kulturhus in Twello, een muzikale theateervoorstelling mee over zes Nederlanders van verschillende generaties die op reis gaan naar Israël en de Palestijnse gebieden.

Ze luisteren, ze zien, ze ervaren, ze beleven.

Dit stuk gaat verder dan krantenknipsels of nieuwsberichten. De spelers tonen je hoe het conflict het dagelijkse leven van de mensen die hier wonen beïnvloedt. Na afloop van deze boeiende en soms ontroerende voorstelling was er ruimte voor discussie. Gesterkt keerden we huiswaarts. Het is de moeite waard deze voorstelling bij te wonen.

Op de website: www.holyswitch.nl vindt u de data van de optredens. Ook vindt u hier de achtergronden en lesmateriaal voor jongeren.

Aanbevolen film:

Onlangs zag ik de film: LE FILS DE L'AUTRE in het Filmhuis.

Joseph groeit op in een Israëliësch gezin. Net vóór hij in dienst moet in het Israëliësch leger blijkt tijdens de keuring, dat hij na zijn geboorte in het ziekenhuis per ongeluk verwisseld is met Yacine, het kind dat al die tijd opgroeit bij Palestijnse ouders op de Westbank.

Deze onthulling verandert het leven van beide families drastisch. Het dwingt hen hun eigen identiteit, waarden en overtuigingen vanuit een totaal nieuw licht te bekijken.

De film geeft een goed beeld van de enorme worsteling om uit te reiken naar elkaar. Doordat er nauwelijks geweld in voorkomt is de film ook zeer geschikt om op scholen te vertonen en na afloop erover te discussiëren. Wij zijn graag bereid daar onze medewerking aan te geven.

Wij hebben als Stichting de film aangeschaft. Naar alle waarschijnlijkheid zullen wij een donateursavond daaraan besteden.

Mathilde Spaapen
Bestuurslid

Educatief Zomerprogramma 2012 door de Al Mostaqbal School

Van 3 t/m 16 augustus 2012 heeft de Al-Khader Charitable Child Care Society voor de twaalfde keer het Educatieve Zomerkamp voor gehandicapte en niet gehandicapte kinderen met succes georganiseerd. 110 kansarme kinderen uit Al Khader, in de leeftijd van 4-14 jaar, namen hieraan deel en hebben er enorm van genoten.

Het doel van deze twee weken is dat kinderen, met en zonder handicap met elkaar optrekken, elkaar zien in wie ze zijn, in wat een ieder kan, elkaar leren accepteren en respecteren. Het gaat erom dat ze plezier hebben samen tijdens het knutselen, het spel, het samen eten, samen lachen, dansen, zingen. Kortom dat ze samen genieten en vreugde beleven.

Dit doel is ruimschoots bereikt. De kinderen en begeleiding die deelnamen aan dit programma kunnen terugkijken op twee zeer welbestede, leerzame weken met veel leuke, ontspannende en educatieve activiteiten en ontmoetingen met andere kinderen.

D.m.v. een toneelvoorstelling werden kinderen bekend gemaakt met handicaps en de acceptatie daarvan. Ook waren er verschillende (volks)dansuitvoeringen. Aan het eind van het zomerprogramma kregen alle kinderen en begeleiders een aandenken in de vorm van een beker met daarop een groepsfoto met de naam en het logo van de sponsor De Stichting Vrede voor Palestina.

Dit jaar heeft de Gemeente Deventer dit Educatief Zomerprogramma gesubsidieerd met een bedrag van €1.170,00. Namens alle deelnemers bedanken wij de Gemeente Deventer heel hartelijk hiervoor.

Stichting
**Vrede voor
Palestina**

Postadres

Postbus 658, 7400 AR Deventer

Telefoon

Mathilde Spaapen: (0570) 61 79 20

Bankrekening

Nabil Sahhar: 06 - 46 25 49 38 of (0546) 67 32 95

e-mail

60.37.797 t.n.v. Stichting Vrede voor Palestina te Deventer
info@stichtingvredevoorpalestina.nl

*Uw giften zijn meer dan welkom op
bankrekening 60.37.797 en blijven
aftrekbaar voor de belasting;
onze Stichting is ANBI-erkend.*

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen, laat het ons dan weten!

**Wilt u de nieuwsbrief voortaan per e-mail ontvangen,
laat het ons ook weten!**